TELE INDUSTRIEN
teleselskabernes branchesamarbejde

Digitaliseringsstyrelsen
E-mail: tele@digst.dk

Journalnr.: 2025-16229

23.11.2026

Høring om bekendtgørelse om visse myndigheders mulighed for at stille krav om dimensionering og koordineret anvendelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter.

Indledningsvis skal Teleindustrien (TI) takke for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelse om visse myndigheders mulighed for at stille krav om dimensionering og koordineret anvendelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter.

Høringssvaret er opdelt i generelle bemærkninger og herefter specifikke bemærkninger er primært rettet mod ændrede bestemmelser i §§ 2-4

Generelle bemærkninger
Overordnet set er TI stor tilhænger af og fortaler for, at den fysiske infrastruktur og netelementer i elektroniske kommunikationsnet, både eksisterende og ny, udnyttes bedst muligt.

Teleselskaberne har i mange år samarbejdet om udbygning og deling af teleinfrastruktur på tværs af Danmark, og på denne måde tilgodeset både behov for udbygning og samtidig andre hensyn, herunder hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn, som ønskes varetaget med den fremsatte bekendtgørelses formål og anvendelsesområde.

TI bemærker, at forslaget til bekendtgørelse i vid udstrækning indeholder bestemmelser, som er en videreførelse af den eksisterende bekendtgørelse nr. 384 af 21. april 2011 om koordineret anvendelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter samt ledningsnet i bygninger.

En meget væsentlig ændring er imidlertid, at den ikke viderefører den hidtidige bekendtgørelses undtagelse for netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, hvis fælles udnyttelse reguleres i lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v.

Konsekvensen af dette er, at den nye bekendtgørelse også kommer til at regulere koordineret anvendelse og vilkår om dimensioneringen af telemaster og tilhørende faciliteter.

Imidlertid ses det, at denne udvidelse alene omfatter telemaster (master til radiokommunikationsformål og enhver anden mastekonstruktion, der er etableret med det primære formål at være vært for antennesystemer) og dermed ikke omfatter adgang til eksisterende fysisk infrastruktur som bygninger, høje konstruktioner og master, der ikke er telemaster (fx lysmaster, elmaster mv.) – dvs. den adgang, som er omfattet af den eksisterende mastelovs kapitel 3 (§§ 10 – 14).

TI undrer sig over, hvorfor der ikke skabes ensartede regler for adgang til koordineret anvendelse af netoperatørers fysiske infrastruktur og til koordineret anvendelse af bygninger og andre høje konstruktioner. Denne mangel harmonerer dårligt med artikel 3 om adgang til fysisk infrastruktur i forordningen om gigabitinfrastruktur, idet fysisk infrastruktur i forordningen også omfatter bygninger, bygningers tage, lysmaster mv.

TI kan også konstatere, at forslaget til teleinfrastrukturlov (L 2) i § 11 alene indeholder hjemmel til, at kompetente myndigheder kan udstede påbud om samhusning og fælles udnyttelse til operatører, dvs. til "*en virksomhed, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde et offentligt elektronisk kommunikationsnet eller en tilhørende facilitet*".

Det betyder, så vidt TI kan vurdere, at den eksisterende hjemmel i mastelovens § 11 for landzonemyndigheden eller, i sager, hvor landzonemyndigheden ikke er involveret, bygningsmyndigheden til at udstede påbud om at give adgang til opsætning af antennesystemer på master, bygninger og andre høje konstruktioner alene videreføres for telemaster ejet af operatører (og dvs. ikke gælder for netoperatører indenfor gas, el, belysning, varme, vand og transport eller for offentlige myndigheder).

Denne mangel betyder, at det er uklart, hvilke regler og procedurer, som gælder, hvis der ikke kan opnås enighed mellem parterne om vilkår og pris for adgang til eksisterende fysisk infrastruktur som bygninger, konstruktioner samt til master, der ikke er telemaster.

Det ses også at være en mangel, at vej-, landzone-, bygnings- og fredningsmyndigheders mulighed for at varetage hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige ikke tillige omfatter muligheden for at varetage radiotekniske hensyn, da disse i sidste ende vil udgøre grundlaget for dimensioneringsbehovet og et eventuelt krav om dimensionering med henblik på fælles udnyttelse.

TI bemærker, at muligheden i bekendtgørelsens § 8 for at indhente en vejledende teleteknisk udtalelse fra Digitaliseringsstyrelsen alene

omfatter tilfælde, hvor den operatør, som modtager et påbud i henhold til § 4 om koordineret anvendelse, bestrider, at koordineret anvendelse af netelementer er mulig på grund af teletekniske begrænsninger, for eksempel elektromagnetiske forstyrrelser.

TI mener derfor, at muligheden for at indhente en vejledende teleteknisk udtalelse fra Digitaliseringsstyrelsen tillige eksplicit bør fremgå af bekendtgørelsens formål i §1, således at dette også kan indgå i den kompetente myndigheds overvejelser og sagsbehandling forud for fremsættelse af vilkår og krav.

TI's medlemmer har i mange år oplevet, at de relevante myndigheder i forbindelse med sagsbehandling oftere stiller spørgsmål om ansøgende operatørs minimumsbehov med henblik på at begrænse dimensioneringen og højden af fx en ansøgt telemast, hvilket kan modvirke en fremtidig koordineret fælles udnyttelse og samhusning, også selvom der er dokumenteret hensigt fra andre operatører om samhusning og fælles udnyttelse. I disse tilfælde vil det være relevant, at der er mulighed for at indhente en vejledende teleteknisk udtalelse fra Digitaliseringsstyrelsen

Specifikke bemærkninger
I henhold til § 3 kan den kompetente myndighed fastsætte vilkår om den samlede dimensionering og placering af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter med henblik på at gøre efterfølgende koordineret anvendelse mulig efter § 4, stk. 1. Det er dog usikkert, under hvilke forudsætninger den relevante myndighed kan fastsætte vilkår om dette.

Det ønskes derfor afklaret, om den kompetente myndighed i henhold til bestemmelserne i § 3 og forslaget til teleinfrastrukturlovens § 28 kan fremsætte vilkår om dimensionering, uden at der foreligger en konkret kommerciel aftale. Det er således uklart, om et tilkendegivet ønske eller en hensigtserklæring i sig selv er tilstrækkeligt grundlag for at fastlægge vilkår om den samlede dimensioner af masten eller netelementet med henblik på efterfølgende fælles udnyttelse.

Reelt bør det klarlægges om den/de kompetente myndigheder kan pålægge ansøger øgede anlægsomkostninger, uden at der er indgået kommerciel aftale, der bekræfter behovet for samhusning, og dermed skaber tilstrækkeligt grundlag for, at der ikke foretages en investering på et meget usikkert grundlag.

Ligeledes ønskes det afklaret, om adgangsyderen i tilstrækkeligt omfang i henhold til forordningen om gigabitinfrastruktur, artikel 3, stk. 4, punkt b) og c), har en fair mulighed for at få dækket disse ekstra etablerings- og tilpasningsomkostninger, som denne kan blive pålagt at påtage sig ved en dimensionering, der går ud over egne behov af kapacitet.

I henhold til bestemmelserne i § 4 kan en relevant myndighed, når denne giver afslag på en ansøgning om tilladelse eller dispensation,

der er nødvendig for nyetablering eller ændring af elementer af elektroniske kommunikationsnet eller tilhørende faciliteter i et geografisk område, påbyde en operatør, der ejer elektroniske kommunikationsnet i det pågældende geografiske område, at give den ansøger, der har fået afslag af den kompetente myndighed, adgang til koordineret anvendelse af eksisterende netelementer i elektroniske kommunikationsnet.

TI bemærker, at med ophævelsen af masteloven som følge af vedtagelsen af teleinfrastrukturloven, udgår også mastelovens krav om at udskifte eller udbygge master, hvis der ikke er plads til flere brugere, da dette krav ikke er konformt med forordningen om gigabitinfrastruktur, artikel 3.

Denne ændring er ligeledes indeholdt i bestemmelserne i § 4, stk. 3, nr. 2 og 3, hvor det fremgår, at påbud ikke kan gives, såfremt anvendelse kræver udbygning eller hel eller delvis udskiftning af det pågældende netelement eller den tilhørende facilitet, eller der foreligger tekniske hindringer, herunder af bygge- eller teleteknisk karakter.

TI bemærker dog, at der i henhold til forslaget til teleinfrastrukturlovens § 19, stk. 2, fortsat fremgår, at der kan igangsættes ekspropriation af udskiftning af en mast. Det fremgår således af lovforslagets § 19, stk. 2, at "*ekspropriation i medfør af stk. 1 kan ske til nyanlæg, udvidelse, ændring, bevarelse eller udskiftning af de master, antennesystemer, kabler, bygninger eller tilhørende faciliteter, der er nævnt i stk. 1, og af nødvendige supplerende foranstaltninger, herunder nødvendige adgangsveje m.v.*"

TI ønsker, at det tydeliggøres, under hvilke vilkår ekspropriation af med henblik på masteudskiftning kan igangsættes, når masteejer ikke længere kan pålægges eller påbydes dette i henhold til bestemmelserne i forordningen om gigabitinfrastruktur. TI antager, at bestemmelsen i § 19, stk. 2, i forslaget til teleinfrastrukturlov alene omhandler ekspropriation af adgang til arealer bl.a. med henblik på nyanlæg, ændring, bevarelse eller udskiftning af master, og at det således ikke omhandler adgang til selve masten, eller adgang til udskiftning af masten mv.

TI er generelt bekymret for, at der med den manglende lovhjemmel til at kræve udskiftning eller ombygning af masterne med henblik på samhusning eller fællesudnyttelse vil opstå behov for etablering af flere master, end der har været med de hidtidige regler, hvor der som nævnt kan stilles krav om mastudskiftninger og -ombygninger.

De foreslåede bestemmelser i § 4 stk. 2, nr. 1, om, at påbud om adgang til koordineret anvendelse af eksisterende netelementer kun kan gives ud fra hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn, tager ikke højde for de udfordringer, der kan opstå i forbindelse med opnåelse af nødvendige tilladelser i området. Det kan være, at der ikke kan opnås de nødvendige tilladelser til ændring af en eksisterende mast, eller udfordringer med, at der ikke

kan opnås tilladelse til etablering af yderligere en mast, hvor der allerede er etableret en mast, men hvor det ikke vil være rentabelt for hverken adgangssøger eller adgangsudbyder at betale for en udskiftning af den eksisterende telemast.

I situationen, hvor der ikke længere er adgang til at stille krav om masteudskiftning, kan der opstå udfordringer af hensyn til miljø og planmæssige hensyn i områder, hvor der således kan være behov for etablering af to master i samme område for, at alle operatører kan opnå den ønskede adgang og radiodækning.

TI finder, at der er behov for en afklaring af, under hvilke bestemmelser og vilkår frivillige aftaler om masteudskiftning fremadrettet kan indgås, og om relaterede omkostninger hertil kan betragtes som tilpasningsomkostning i henhold til forordningen om gigabitinfrastruruktur, artikel 3, stk. 4, punkt b og c, således at adgangsgiveren (den eksisterende masteejer) har en fair mulighed for at få dækket sine ekstra etablerings- og tilpasningsomkostning, som denne skal påtage sig for at give adgang ved blandt andet udskiftning af netelementer eller tilhørende faciliteter.

TI står naturligvis til rådighed for en uddybning af høringssvaret og besvarelse af eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør